

ningsmynndighed indført, uden at netop diſſe ſamme Henſyn vilde blive krævede gjorte gældende, og hvorfor ſaa ikke lige ſaa godt blive ſtaaende ved det en Gang kendte og tilvante, alſaa beholde Amtſraadene ſom Overligningsmynndighed? Vædringsforſlag Nr. 11 er en Følge deraf. — Vædringsforſlag under Nr. 12 gaar ud paa at den Overſtattekommiſſion, ſom under alle Amtſtændigheder jo maa være til Stede for at afgøre Tviftſpørgſmaal, der opſtaa mellem Kommunerne indbyrdes, ſkulde vælges paa den i Vædringsforſlaget foreſlaede Maade ved, at hver af Rigsdagens Afdelinger vælger to Medlemmer. Naar man er kommen dertil, ſaa er det ſimpelt væt af den Grund, at vi ikke have noget andet, jeg vilde falde det, Vælgerforp, der gælder for hele Landet, end Rigsdagen. Det kan jo have ſin Ulempe at lade Valget af denne Kommiſſion foregaa paa denne Maade, men jeg ſtal dog gøre opmærkſom paa, at det er ingenlunde noget ukendt; vi have i flere tidligere Love noget lignende, hvor Kommiſſioner ere blevne ſammenſatte ved Valg af Rigsdagens Afdelinger. Jeg erindrer ſaaledes f. Eks., at ved Loven af 1852, tror jeg, det var, om Afhandeſe af Statskæſtegodſtet, bleve Priſterne derpaa beſtemte af en Kommiſſion, hvoraf Rigsdagens Afdelinger valgte to hver, tror jeg. Smidlertid, jeg tillægger ikke dette nogen overordentlig ſtor Betydning, og jeg refererer i den Henſeende ſtadig til, at de Spørgſmaal, der paa Grundlag af Lovforſlagets Principper vilde komme til Afgørelſe i en ſaadan Stattekommiſſion, kun ere Spørgſmaal om kommunale Intererſer, om Stridigheder mellem enkelte Kommuner, det er ikke Spørgſmaal, der komme til direkte at berøre de enkelte Stattehderes Intererſe, og om det derfor kommer til at gaa nogle Kroner i Favør af den ene Kommune eller den anden, er ikke ſaa vigtigt et Spørgſmaal, at noget ſærdede Henſyn efter min Mening behøver at tages der. I det Forſlag, jeg tillod mig at indbringe i Fjor, har jeg derfor ikke taget i Betænkning at lægge Afgørelſen af ſaadanne Tviftſpørgſmaal i Miniſterens Haand. Man kunde ogſaa tænke ſig dem afgjorte af en Kommiſſion, valgt paa den Maade, ſom er foreſlaet i Vædringsforſlaget, og jeg ſtal anbefale dette. — Et Mindretal har under Nr 13 og 14 ment, at denne Stattekommiſſion ſkulde være ſaſt for alle Kommuner i Landet, medens Lovforſlaget gaar ud fra, at der, hvor 2 Kommuner have ſælles Overligningskommiſſion, alſaa for ſaa vidt det er 2 Kommuner i ſamme Amt, ſom fortære under ſamme

Amtſraad, ſkulde Amtſraadene afgøre Trækten mellem Kommunerne, og det ſamme vil være Tilfældet mellem Købſtæderne indbyrdes, for ſaa vidt de have en ſælles Overligningskommiſſion. Vædringsforſlagene dæimod under Nr. 13 og 14 gaa ud paa at etablere en ſaſt Stattekommiſſion, der ſkulde afgøre alle mulige Tviftſpørgſmaal mellem Kommunerne, hvad enten de have ſælles Overligningskommiſſion eller ikke. Det har jo nogen Fordel i Henſeende til at ſaa Afgørelſen noget mere enſartet, men det vil paa den anden Side foranledige et ganſte overordentlig ſtort Arbejde ud over det, ſom jeg anſer for at være fornødent. Naar vi nu have Amtſraadene ſom dem, der ſkulde afgøre Statteanliggender, vilde det ogſaa, forekommer det mig, være unaturligt, om Amtſraadene ikke afgjorde Tviftſpørgſmaale mellem Kommunerne inden for Amtſgrænſerne. — Vædringsforſlaget under Nr. 15 gaar ud paa at forlade den Grænſe, ſom Lovforſlagets § 6 ſtiller op, med Henſyn til hvad den mellemkommunale Beſtætning overhovedet ſkulde omfatte. Hovedgrænſen der tror jeg nok kan ſiges at beſtaa i de Ord i Paragraffens 2den Linie, hvor der tales om „bunden Næring“, ſaaledes at alſaa den Perſon, der uden for ſin Op- holdſkommune driver bunden Næring eller ſøger ſtadigt Erhverv ved at drive de og de der nævnte Forretninger, ſkulde falde ind der under. Det ſkulde være Hovedſynspunktet for diſſe Statteeglers Anvendelſe. Vi have ikke kunnet anbefale dette, væſentlig fordi Begrebet „bunden Næring“ er et væſtende Begreb og bør vedblive at være det. Hvad der er bunden Næring i een Kommune, behøver ikke at være det i en anden, og er det heller ikke, og man vil ſlet ikke ſtatte eller anbefale Beſtræbelſer, ſom gaa i Retning af at gøre dette Begreb enſartet for alle Kommuner i Landet, og det vilde være Tilfældet, hvis man knyttede den mellemkommunale Beſtætning til denne Grænſe. Derfor har man anbefalet at lade diſſe Beſtemmelſer udgaa og kun i al Almindelighed ſige, at der her er Tale om Næring eller anden Forretning med Værkſted, Udſalgſted eller Forretningsloſtale af ſaadan Beſtæffenhed, at den er eller kunde være en ſelvſtændig Bedrift, ſaaledes ſom der i Vædringsforſlaget ſtaar anført. — Under Nr. 16 er jeg Medforſlagsſtiller, i et Mindretal for øvrigt, ſom jeg dog haaber her i Tinget vil blive til et Flertal, og ſom foreſlaar at inddrage derunder ſaa vel Tiender ſom ſaſte Afgifter. Der tænkes der ſærlig paa Arveſtæteafgifter, ſom ogſaa ſuldes inddragne under den mellemkommunale Beſtætning. Vi